

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 18 marca 2013 r.

DOLiS/DEC – 305/13/17031,17032,17033

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani D.J., reprezentowanej przez Adwokata M.K., dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych przez B. S.A. oraz Bi. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani D.J., zwaną dalej Skarżącą, reprezentowanej przez Adwokata M.K., zwaną dalej Pełnomocnikiem, dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych przez B. S.A., zwaną dalej Bankiem oraz Bi S.A., zwaną dalej BI. W treści ww. skargi Pełnomocnik Skarżącej wniósł o cyt.: „(...) nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem tj. usunięcia danych osobowych Pani D.J. z Bi”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżąca zawarła z Bankiem w dniu [...] umowę pożyczki w [...]. W [...] aneksem nr [...] dokonana została prolongata umowy.
2. W związku z faktem, że istniało zadłużenie z tytułu ww. umowy o kredyt, Bank na podstawie umowy z dnia [...] w sprawie zbierania i udostępniania informacji zawartej pomiędzy Bankiem i BI, przekazał dane osobowe Skarżącej do BI w dniu [...].
3. W dniu [...] Skarżąca spłaciła w całości swoje zobowiązanie wobec Banku z tytułu umowy o kredyt, o czym Bank powiadomił BI w dniu [...]
4. Jak wskazał Bank w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem cyt.: „(...) w dniu [...] BI S.A. zrealizowało wniosek Banku o wykreślenie z bazy BI S.A. informacji o zobowiązaniu wynikającym z rachunku zamkniętego z dnia [...] Korekta ta została dokonana,

ponieważ Bank nie poinformował Skarżącej o przekazaniu jej danych do przedmiotowej bazy. W następstwie tej korekty, wszystkie dane ww. rachunku, będą przetwarzane w bazie BI S.A. przez 12 lat od daty ustanowienia zobowiązania wyłącznie dla celów stosowania metod statystycznych i nie powinny być ujawniane w raportach krajowych udostępnianych bankom w trakcie procesowania nowego wniosku kredytowego”.

5. Aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej jedynie w celach archiwalnych.
6. Jak wyjaśnił BI w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych obecnie przetwarza on dane osobowe Skarżącej w celu stosowania metod statystycznych.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym, zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), zwana dalej Prawem bankowym.

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Bank, a także przez BI musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Odnosząc się do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez BI udostępnionych jej przez Bank, wskazać należy, że BI jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który **stanowi, że** banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. BI), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w BI służyć mają wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków

pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. Bi zostało utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyśpieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomagania decyzji banków dotyczących udzielania kredytu.

Przekazanie danych osobowych przez Bank do BI nastąpiło w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego), a dla legalności tego udostępnienia (na mocy art. 105 ust. 4 Prawa bankowego) zgoda Skarżącej nie była wymagana. Należy podkreślić, że w analizowanej sprawie zgoda Skarżącej była wymagana jedynie do przetwarzania przez BI jej danych osobowych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z Bankiem w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego (art. 105a ust. 2 Prawa bankowego). Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że Bank nie dopełnił obowiązku informacyjnego, wynikającego z art. 105a ust. 3 Prawa bankowego. Z uwagi na powyższe, BI nie przetwarza danych osobowych Skarżącej w celach oceny zdolności kredytowej, a jedynie w celach stosowania metod statycznych.

Jednocześnie wskazać należy, że zachowanie Banku polegające zaktualizowaniu danych osobowych Skarżącej w bazie BI po ponad roku od uregulowania przez nią zobowiązania nie można uznać za wystarczające dla ochrony interesów osoby, której dane dotyczą. W związku z tym w celu zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, wskazując na wynikające z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych obowiązku administratora danych w zakresie ich zabezpieczenia, zwrócił się do Prezesa Zarządu B. S.A. o dostosowanie procesu przetwarzania danych osobowych w Banku do wymogów ustawy o ochronie danych osobowych poprzez informowanie BI o dokonanych uaktualnieniach lub sprostowaniu przekazanych jemu danych osobowych bez zbędnej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że zobowiązanie wynikające z umowy, którą Skarżąca zawarła z Bankiem ma status rachunku zamkniętego, należy zaznaczyć, że aktualnie BI przetwarza dane osobowe Skarżącej zgodnie z art. 105a ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania (art. 105a ust. 5). Dodatkowo należy wskazać, że zakres przetwarzanych danych osobowych Skarżącej odpowiada zakresowi wskazanemu w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu przetwarzania informacji dotyczących osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów oraz trybu usuwania tych informacji (Dz. U. z 2007 r., Nr 56, poz. 373).

Z akt sprawy wynika jednocześnie, iż aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej w celach archiwalnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późn. zm.), jednostki organizacyjne

działające na podstawie Prawa bankowego mające siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązane są do stosowania jej przepisów, w tym wydanego na podstawie delegacji z art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia ministra finansów z dnia 1 października 2010 r. (Dz. U. Nr 191, poz. 1279 ze zm.) w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków, banki przechowują dowody księgowo w oryginalnej postaci przez okres wynikający z przepisu art. 74 ustawy o rachunkowości. Według dyspozycji wskazanego art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości, zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu. Pozostałe zaś zbiory, w zależności od ich rodzaju, przechowuje się co najmniej przez okresy wymienione w art. 74 ust. 2 omawianej regulacji. I tak, w myśl przepisu art. 74 ust. 2 pkt 8 tego aktu prawnego, pozostałe dowody księgowo i dokumenty, tj. niebędące wymienionymi wprost w art. 74 ust. 2 pkt 1 – 7 ww. ustawy, przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat. Obowiązek przechowywania przez banki dokumentacji w celach archiwalnych, wynikający z art. 74 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy, odbywa się w celu realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z ww. aktu prawnego, a więc w oparciu o przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Podsumowując należy podkreślić, że w tej sytuacji brak jest podstaw by odmówić waloru legalności przetwarzaniu danych osobowych Skarżącej zarówno przez BI, jak i przez Bank. Przetwarzanie to aktualnie znajduje swe prawne uzasadnienie w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa.).